

Головко Вадим,
здобувач вищої освіти ОС «Магістр»
спеціальності «Публічне управління та адміністрування»
Науковий керівник: **Покотильська Н.В.,**
канд. екон. наук, доцент кафедри менеджменту,
публічного управління та адміністрування
Подільський державний аграрно-технічний університет,
м. Кам'янець-Подільський

УПРАВЛІННЯ ІНВЕСТИЦІЯМИ ЯК ФАКТОР ЕФЕКТИВНОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ

Основною перешкодою для інноваційного розвитку економіки України є відсутність системного підходу до забезпечення інвестиційної діяльності. Сьогодні в нашій економіці мають місце лише окремі елементи інноваційної структури, існує кілька регіональних інноваційних центрів. Тому концепція сталого розвитку України припускає формування і цілеспрямований розвиток цивілізованого ринку науково-технічної інноваційної продукції.

Однак, В. М. Яценко зазначає, що, незважаючи на деяке пожвавлення інвестиційного процесу в Україні, позитивні тенденції в інвестиційній сфері ще не набули сталого характеру [1, с. 72]. В умовах трансформації економічних відносин продовжують діяти фактори, які стримують розвиток інвестиційної й інноваційної діяльності: низький рівень попиту на науково-технічні розробки з боку виробничого сектора економіки; неспроможність господарюючих суб'єктів до сприйняття інноваційних технологій через значний фізичний і моральний знос їх матеріально-технічної бази; недосконалість податкової системи; ризикованість інноваційних заходів.

Невідкладне завдання інвестиційного управління держави - поліпшення інвестиційного клімату, на яке повинна бути націлена дія всіх державних органів. Однак ці дослідження проводяться в умовах відсутності

загальнодержавних теоретичних і методологічних напрацювань стосовно проблем вивчення інвестиційного клімату, а саме: теоретично необґрунтовані фактори залучення іноземних інвестицій; не прийнята єдина методика оцінки інвестиційної привабливості окремих господарюючих суб'єктів і їх об'єднань; відсутній системний підхід до моніторингу інвестиційного клімату; наявна проблема достовірності статистичної інформації стосовно питань інвестування у вітчизняній економіці [2, с. 18].

Поліпшення інвестиційного управління для підприємств має важливе значення в умовах кризової економіки, коли дійсною альтернативою вкладання коштів в розвиток будь-якої сфери виступає розміщення коштів у ліквідні цінні папери на фінансовому ринку. У результаті інвестиційне управління для підприємств проявляється у двох аспектах: економічному і соціальному. В економічному - через зростання (падіння) макроекономічних факторів, насамперед ВВП на душу населення й експортних можливостей. Що стосується соціального фактору, то його проявом є зниження соціальних ризиків, збільшення заробітної плати, збільшення обсягів заощаджень, що змушують до зростання інвестицій. Ефективне інвестиційне управління дає і мультиплікаційний ефект, коли вкладення інвестицій у розвиток однієї галузі економіки, на певній території приводить через зростання її дохідності до залучення інших сфер і в цілому до перспектив росту інвестиційних вкладень і в них.

Як зазначає В. С. Локшин, інвестиційному управлінню підприємств на окремій території властивий і принцип конкурентоспроможності [3, с. 7]. Як правило, інвестор за інших рівних умов буде вкладати інвестиції саме в територію з порівняно вищими ознаками конкурентоспроможності, тобто саме туди, де потенційна окупність інвестиційних вкладень буде більш швидкою. Можна розглядати інвестиційний процес управління, як підприємств, держави, так і регіону в цілому. Такий розподіл необхідно робити в зв'язку з додатковими регіональними можливостями щодо створення певних сприятливих умов, преференцій стосовно реального інвестора. У такому разі

навіть чинники інвестиційного ризику не стануть на заваді вкладання коштів в розвиток тієї чи іншої території [4].

Інвестуванню в території, де інвестиційне управління не є досить результативним, також підтримують значні непередбачені економічні можливості розвитку регіонів, наприклад, відкриття родовищ стратегічних ресурсів, що позитивно впливатиме на розвиток підприємств.

Ступінь інвестиційного управління підприємств також визначається типом економічної системи, а саме типом і характером економічних відносин які склалися у суспільстві. Насамперед, це відносини власності, тому що саме вони, на наш погляд, визначають специфіку реалізації в державі інвестиційного процесу і в цілому можливостей майбутнього інвестування [5].

Ми вважаємо, що для підвищення ефективності інвестиційного управління підприємств в економіці Україні потрібно втілити в життя наступні заходи, а саме: удосконалити, як на загальнодержавному так, і на регіональному рівнях законодавство України відносно управління інвестиційною діяльністю підприємств; вести законотворчу діяльність у напрямку погодженості інвестиційного законодавства з іншими законодавчими документами, що позволит надати інвестиційному законодавству статус кодексу («Інвестиційного кодексу»), а саме особливу увагу в «Інвестиційному кодексі» треба приділити підтримці вітчизняних і іноземних інвесторів; розглянути в перспективі надання податкових пільг інвесторам для підприємств стратегічно важливих галузей і сфер; поновити та переглянути дію законодавчої бази щодо рішень з формування і діяльності спеціальних економічних зон та територій пріоритетного розвитку; сприяти зменшенню та запобіганню інвестиційних ризиків через систему механізмів державного фінансового регулювання; знизити матеріало- й енергоємність на одиницю продукції, шляхом забезпечення якісних характеристик підвищуючи її конкурентоспроможність.

Виконання зазначених заходів, як ми вважаємо, можна було б здійснити за допомогою відповідної державної програми, вирішальним кроком якої виступала б ідея формування ефективного інвестиційного управління в Україні.

Це б призвело насамперед до підвищення рівня соціально-економічного розвитку як регіонів так і держави, а також до підвищення економічної безпеки країни та створення можливостей на основі конкурентоспроможності виходу України на світовий ринок [6].

Вважаємо, що інвестиції мають бути інноваційними, тобто повинні вкладатися в сучасні інноваційні технології та виробництво інноваційних продуктів. На нашу думку, стимулювання з боку держави саме інноваційного управління інвестиційного розвитку дозволить забезпечити стійкий розвиток економіки України в умовах прискорення інтеграційних та глобалізаційних процесів.

Список використаних джерел

1. Яценко В. М. Формування та реалізація інвестиційно-інноваційного розвитку сільського господарства. Економіка АПК. 2004. № 12. С. 68–75.
2. Лупенко Ю. О., Дем'яненко М. Я., Кісіль М. І. Стратегічні напрями інвестиційного забезпечення розвитку сільського господарства України на період до 2020 року. За ред. Ю. О. Лупенка та М. І. Кісіля. ННЦ ІАЕ, 2012. 66 с.
3. Локшин В. С. Організаційно-економічний механізм реалізації венчурних інвестиційних проектів : автореф. дис. на здоб. наук. ступеня канд. екон. наук : спец. 08.04.01 «Фінанси, грошовий обіг і кредит». 2006. 18 с.
4. Охріменко І. В. Шляхи інвестування підприємства в умовах глобалізації. Подільський вісник: сільське господарство, техніка, економіка. 2017. Випуск 26. Ч. 2. С. 198-203.
5. Покотильська Н. В., Заборовський В. П., Деренко О. М. Інвестиційний клімат регіону та його вплив на розвиток аграрного виробництва. Економіка та управління АПК. Біла Церква, 2010. Вип. 4(81). С. 106-109.
6. Покотильська Н. В. Проблеми інвестиційної діяльності в Хмельницькій області. Всеукраїнський науково-виробничий журнал «Сталий розвиток економіки». Університет економіки і підприємництва. Хмельницький, 2011. Вип. 3 [6]. С. 96-100.